

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8451

гр. София, 12.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в закрито заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **11077** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 АПК.

Образувано е по жалба на Й. Д. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.6, ап.12, срещу Заповед № РД-09-514 от 15.10.2020 г. на кмета на район „К. село“ при Столична община, с която на основание чл.46, ал.1, т.7 и чл.46, ал.2 ЗОС във връзка с чл.33, ал.2 и ал.1, т.6 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (Наредбата) е прекратено наемното й правоотношение, възникнало с договор за наем № РД92-Д116 от 05.08.2014 г.

В жалбата се съдържа искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с аргумент, че това е единственото жилище, което жалбоподателката обитава.

Ответникът - кмет на район „К. село“ при СО оспорва искането за спиране на предварителното изпълнение с мотиви, изложени в придружителното писмо за изпращането на преписката до АССГ.

Съдът намира искането за допустимо, като направено от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от оспорения административен акт и предвид липсата на доказателства за неговото връчване в изпратената административна преписка.

Разгледано по същество искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-09-514 от 15.10.2020 г. е неоснователно по следните съображения:

Адресати на оспорената заповед са К. А. Ц. и Й. Д. Й., като за Ц. няма спор, че е настанен като наемател в общинско жилище още през 2012 г.

На 20.06.2014 г. двамата подали заявление до кмета на район „К. село“ при СО с искане към картотечната преписка да бъде включена Й. Д. Й., тъй като живеят на семейни начала и очакват дете. За последното обстоятелство е приложено медицинско направление от Медико-дентален център [фирма].

След прилагане на необходимите документи и декларации на кандидатите, че не

притежават недвижими имоти, била издадена Заповед № ЖН-04-26 от 30.06.2014 г. за настаняването им в процесното жилище в [населено място], [улица], ет.6, ап.12 и сключен договор за наем № РД92-Д116 от 05.08.2014 г., прекратен с оспорената заповед.

В преписката се съдържа справка от Служба по вписванията – С. на името на К. А. Ц., от която се установява, че на 28.08.2014 г. същият е придобил недвижим имот в [населено място]. Това обстоятелство е декларирано от Ц. при разговор със служителите на общинската администрация на район „К. село“ на 17.09.2020 г. От него се установява, че Д. ползва жилището от края на 2015 г., без да е във фактическо съжителство с Ц..

Издадена е оспорената заповед № РД-09-514 от 15.10.2020 г. на кмета на район „К. село“ при Столична община, с която на основание чл.46, ал.1, т.7 и чл.46, ал.2 ЗОС във връзка с чл.33, ал.2 и ал.1, т.6 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното правоотношение, възникнало с договор за наем № РД92-Д116 от 05.08.2014 г., по отношение на К. А. Ц. и Й. Д. Й..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

За да прекрати наемното правоотношение ответникът се позовава на нормата на чл.46, ал.1, т.7 ЗОС, според която основание за това е отпадането на условията за настаняване на наемателя в общинско жилище. Като фактическо основание по отношение на Ц. е посочен придобития от него недвижим имот. По отношение и на двамата е посочено, че лицата, като са били длъжни, не са подавали декларации по чл.6 от Наредбата, вкл. относно настъпилата промяна в имущественото им състояние. Това се потвърждава от проведен на 17.09.2020 г. разговор, при който Д. заявила, че е подавала декларации единствено когато е идвала до деловодството на район „К. село“ при Столична община и била подсещана за това от служителите. Приложено е само едно заявление и декларация от 20.12.2019 г., подадени от Д.. На 17.09.2020 г. Ц. подал заявление за прекратяване на наемното правоотношение. Не се твърди от двамата и не се ангажират доказателства за родено дете.

Искането за спиране на предварителното изпълнение се поддържа на основание, че това е единственото жилище, обитавано от Д..

По силата на чл.46, ал.5 от ЗОС заповедта за прекратяване на наемното правоотношение подлежи на обжалване по реда на АПК, като жалбата не спира изпълнението. Касае се за допуснато по силата на закон предварително изпълнение, за който случай нормата на чл. 166, ал.4 АПК урежда възможност за спиране на допуснатото предварително изпълнение по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т.е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда. Условие за спиране от съда на допуснатото по закон предварително изпълнение е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в разпоредбата на чл.60, ал.1 АПК. Касае се за противопоставим интерес на оспорващия, респ. той носи доказателствената тежест за обстоятелствата по чл.166, ал.2 АПК.

Наличието на допуснато по силата на закона предварително изпълнение е указание за обществената значимост на защитените обществени отношения, свързани с реда за установяване и задоволяване на жилищните нужди на гражданите. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес,

който по степен на важност е от категорията на изброените в [чл. 60, ал. 1 от АПК](#). В тежест на жалбоподателката е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

При преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателката при декларирана от нея липса на друго жилище и обществения интерес от правилно и законосъобразно установяване на предпоставките за установяване и задоволяване на жилищните нужди на гражданите, съдът намира, че превес следва да се даде на обществения интерес. По делото безспорно се установяват две релевантни за прекратяване на наемното правоотношение обстоятелства - при възникването му кандидатите са се позовали на невярно обстоятелство – създадено от връзката им дете и като само няколко дни след сключване на договора от 05.08.2014 г. Ц. е придобил недвижим имот. Неоснователно е възражението на жалбоподателката, че единствено по отношение на Ц. е налице основание за прекратяване на договора, тъй като същата не е изпълнила задълженията си за деклариране на релевантните по Наредбата на СОС факти и обстоятелства.

При липсата на доказателства, че оспорената заповед ще причини на Д. значителна или трудно поправима вреда и съобразяване на начина на възникване на наемното правоотношение, съдът намира искането за спиране на предварителното изпълнение за неоснователно.

Водим от горното СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Й. Д. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.6, ап.12, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-09-514 от 15.10.2020 г. на кмета на район „К. село“ при Столична община, с която на основание чл.46, ал.1, т.7 и чл.46, ал.2 ЗОС във връзка с чл.33, ал.2 и ал.1, т.6 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното й правоотношение, възникнало с договор за наем № РД92-Д116 от 05.08.2014 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: